

KANAMATE ENA ZINTHE KINGDOM OF ZINTHE

Ministro Acte Intute 11.03.1981

No Acte 123/M/15/1981

USTAWA z dnia 11 marca 1981 r. o Siłach Zbrojnych Cesarstwa Frydyjskiego.

DZIAŁ I Siły Zbrojne Cesarstwa Frydyjskiego

Art. 1. 1. Siły Zbrojne Cesarstwa Frydyjskiego stoją na straży suwerenności i niepodległości Narodu i Państwa Frydyjskiego oraz jego bezpieczeństwa i pokoju.

2. Siły Zbrojne mogą ponadto brać udział w zwalczaniu klęsk żywiołowych i likwidacji ich skutków, akcjach poszukiwawczych oraz ratowania życia ludzkiego, a także w oczyszczaniu terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego oraz ich unieszkodliwianiu.

3. W skład Sił Zbrojnych CF wchodzi jako ich rodzaje:

- 1) Wojska Lądowe,
- 2) Siły Powietrzne,
- 3) Marynarka Wojenna.
- 4) Gwardia Narodowa
- 5) Żandarmeria
- 6) Wojskowe Służby Wywiadowcze
- 7) Korpus rezerwowy sił zbrojnych

4. Rodzaje Sił Zbrojnych składają się z jednostek wojskowych i związków organizacyjnych różnych rodzajów wojsk i służb.

5. Przez jednostkę wojskową rozumie się jednostkę organizacyjną Sił Zbrojnych, funkcjonującą na podstawie nadanego przez Cesarza etatu określającego jej strukturę wewnętrzną, liczbę, rodzaje i rangę wszystkich stanowisk służbowych występujących w tej jednostce, jak również liczbę i rodzaje uzbrojenia, środków transportu i innego wyposażenia należnego jednostce, oraz posługującą się pieczęcią urzędową z godłem Cesarstwa Frydyjskiego i nazwą (numerem) jednostki.

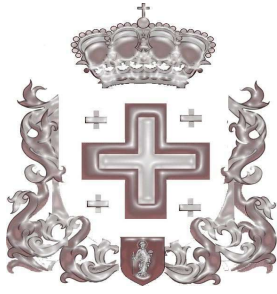
6. Przez związek organizacyjny rozumie się jednostki wojskowe zorganizowane w określonej strukturze, w szczególności w korpus, dywizję lub brygadę, funkcjonującą samodzielnie albo w składzie rodzaju Sił Zbrojnych.

Art. 2. 1. Jednostki wojskowe i ich związki organizacyjne są rozmieszczone w garnizonach.

2. Cesarz powierza pełnienie funkcji dowódcy garnizonu żołnierzowi zawodowemu zajmującemu stanowisko służbowe w tym garnizonie, a także zwalnia z tej funkcji.

3. Cesarz, w drodze dekretu, tworzy, przekształca i znosi garnizony, określa zadania ich dowódców oraz siedziby i terytorialny zasięg właściwości, z uwzględnieniem w szczególności podziału terytorialnego państwa.

Art. 3. 1. W stanie najwyższej konieczności lub też w innym dowolnym czasie Cesarz może wydać dekret powołujący do służby wojskowej w Siłach Zbrojnych obywateli Cesarstwa Frydyjskiego. Nadzwyczajnemu /wówczas/ obywatelowi obrony podlegają wszyscy obywatele

KANAMATE ENA ZINTHE KINGDOM OF ZINTHE

Cesarstwa Frydyjskiego zdolni ze względu na wiek i stan zdrowia do wykonywania tego obowiązku. Obywatel Cesarstwa Frydyjskiego będący równocześnie obywatelem innego państwa nie podlega nadzwyczajnemu obowiązkowi obrony, jeżeli stale zamieszkuje poza granicami Cesarstwa.

2. W ramach nadzwyczajnego obowiązku obrony obywatele Cesarstwa są obowiązani do pełnienia służby wojskowej, służby w obronie cywilnej, odbywania przysposobienia obronnego, uczestniczenia w samoobronie ludności, pełnienia służby w jednostkach zmilitaryzowanych oraz do wykonywania świadczeń na rzecz obrony - na zasadach i w zakresie określonych w ustawie.

3. Ochotnicze spełnianie zadań w ramach nadzwyczajnego obowiązku obrony Cesarstwa Frydyjskiego jest prawem wszystkich obywateli Cesarstwa.

4. Siły Zbrojne Cesarstwa Frydyjskiego składają się z armii czynnej i korpusu rezerwowego, złożonego z byłych żołnierzy armii czynnej.

Art. 4. 1. Na mocy Konstytucji Cesarstwa Frydyjskiego Cesarz jest najwyższym zwierzchnikiem Sił Zbrojnych. Cesarz, stojąc na straży suwerenności i bezpieczeństwa państwa, nienaruszalności i niepodzielności jego terytorium, w szczególności:

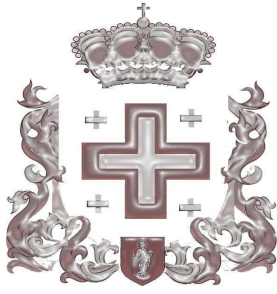
- 1) zatwierdza strategię bezpieczeństwa narodowego,
- 2) wydaje, w drodze dekretu, Polityczno-Strategiczną Dyrektywę Obronną Cesarstwa Frydyjskiego oraz inne dokumenty wykonawcze do strategii bezpieczeństwa narodowego,
- 3) zatwierdza, na wniosek Sztabu Generalnego plany krajowych ćwiczeń systemu obronnego i kieruje ich przebiegiem,
- 4) postanawia, w drodze dekretu o wprowadzeniu albo zmianie określonego stanu gotowości obronnej państwa,
- 5) wydaje rozkazy podległemu mu Sztabowi Generalnemu a przez niego zarządza wszystkimi siłami wchodzącymi w skład Sił Zbrojnych.
- 6) inicjuje i patronuje przedsięwzięciom ukierunkowanym na kształtowanie postaw patriotycznych i obronnych w społeczeństwie.
- 7) decyduje o mobilizacji, organizacji, i użyciu żołnierzy korpusu rezerwowego oraz liczbie rezerwistów.
- 8) decyduje o użyciu jednostek wojskowych poza granicami państwa w celu uczestniczenia w:
 - a) konflikcie zbrojnym lub dla wzmocnienia sił państwa albo państw sojusznicznych,
 - b) misji pokojowej,
 - c) akcji zapobieżenia aktom terroryzmu lub ich skutkom;

Art. 5. 1. Cesarz wykonuje zadania w zakresie bezpieczeństwa i obronności przy pomocy Sztabu Generalnego. Sztab Generalny jest organem doradczym i wykonawczym dla urzędu Cesarza.

2. Sztabem Generalnym kieruje Szef Sztabu, mając do dyspozycji sekretarza oraz członków Sztabu generalnego. Cesarz, sprawując zwierzchnictwo nad Siłami Zbrojnymi, powołuje członków Sztabu Generalnego oraz wyznacza Szefa Sztabu. Kadencja członka Sztabu Generalnego sprawowana jest do odwołania, każdy członek Sztabu generalnego może być odwołany w każdej chwili przez Cesarza.

3. Sztab Generalny podlega wyłącznie i jedynie rozkazom Cesarza.

4. Działalność Sztabu Generalnego jest finansowana ze środków budżetowych Sił Zbrojnych.

KANAMATE ENA ZINTHE KINGDOM OF ZINTHE

5. Cesarz określa organizację oraz zakres działania Sztabu Generalnego.

6. Każda decyzja Sztabu Generalnego wymaga zatwierdzenia przez Cesarza.

7. Zatwierdzone przez Cesarza decyzje Sztabu Generalnego są wiążącymi rozkazami dla Sił Zbrojnych Cesarstwa Frydyjskiego i muszą być wykonane w sposób i terminach ściśle określonych w decyzjach.

8. Członek Sztabu Generalnego może być sądzony wyłącznie przez Sądy Wojskowe.

9. Szef Wojskowych Służb Wywiadowczych oraz Szef Gwardii Narodowej podlegają bezpośrednio rozkazom Cesarza.

10. Siły specjalne Cesarstwa Frydyjskiego bez względu na ich przynależność do rodzaju Sił Zbrojnych - za wyjątkiem sił specjalnych Żandarmerii - oraz Batalion Ochrony Rządu podlegają bezpośrednio rozkazom Cesarza.

11. Żandarmeria podlega bezpośrednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

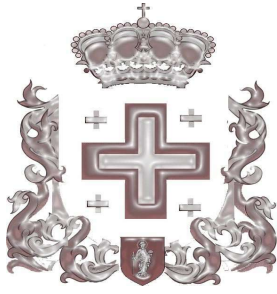
Art. 6. Cesarz, sprawując zwierzchnictwo nad Siłami Zbrojnymi, w szczególności określa, na wniosek Sztabu Generalnego, główne kierunki rozwoju Sił Zbrojnych oraz ich przygotowań do obrony państwa,

Art. 7. 1. Do zadań Sztabu Generalnego wykonywanych w ramach zapewniania zewnętrznego bezpieczeństwa państwa i sprawowania ogólnego kierownictwa w dziedzinie obronności kraju należy w szczególności:

- 1) opracowywanie projektów strategii bezpieczeństwa narodowego,
- 2) planowanie i realizacja przygotowań obronnych państwa zapewniających jego funkcjonowanie w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa i w czasie wojny, w tym planowanie przedsięwzięć gospodarczo-obronnych oraz zadań wykonywanych na rzecz Sił Zbrojnych i wojsk sojusznicych,
- 3) przygotowywanie systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, i organów władzy publicznej do funkcjonowania na stanowiskach kierowania,
- 4) utrzymywanie stałej gotowości obronnej państwa, wnioskowanie do Cesarza o jej podwyższenie w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa i w czasie wojny oraz o jej obniżanie stosownie do zmniejszania stopnia zagrożenia,
- 5) określanie obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa państwa, w tym obronności, oraz przygotowywanie ich szczególnej ochrony,
- 6) przygotowanie na potrzeby obronne państwa i utrzymywanie w stałej gotowości jednolitych systemów obserwacji, pomiarów, analiz, prognozowania i powiadamiania,
- 7) przygotowanie systemu stałych dyżurów na czas zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny,
- 8) określanie zasad wykorzystania służby zdrowia i infrastruktury technicznej państwa na potrzeby obronne, w tym sposobu zabezpieczania przestrzeni powietrznej i wód terytorialnych w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa i w czasie wojny,
- 9) zapewnianie funkcjonowania systemu szkolenia obronnego w państwie,
- 10) prowadzenie kontroli stanu przygotowań obronnych w państwie.

2. Cesarz określa, w drodze dekretu, tryb realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

Art. 8. 1. Centralnym zwierzchnikiem z ramienia administracji rządowej w sprawach obrony cywilnej jest Minister Spraw Wewnętrznych – Szef Obrony Cywilnej. Funkcję tę może pełnić poprzez Sekretarza, członka Rady Państwa po udzieleniu mu pełnomocnictwa

KANAMATE ENA ZINTHE KINGDOM OF ZINTHE

zatwierdzonego przez Cesarza. Za działania Sekretarza Szefa Obrony Cywilnej w sprawach obrony cywilnej odpowiedzialny jest Minister Spraw Wewnętrznych.

2. Szef Obrony Cywilnej w sprawach należących do swojego zakresu działania wydaje zarządzenia, wytyczne, instrukcje i regulaminy.

3. Terenowymi organami obrony cywilnej są burmistrzowie gmin i bajlifowie miast.

DZIAŁ II ADMINISTRACJA REZERW OSOBOWYCH

Rozdział 1

Właściwość organów

Art. 9. Administrowanie rezerwami osobowymi dla celów nadzwyczajnego obowiązku obrony obejmuje:

- 1) przeprowadzanie rejestracji i poboru obywateli,
- 2) określanie zdolności do służby wojskowej,
- 3) przeznaczanie do:
 - a) służby wojskowej,
 - b) służby w obronie cywilnej,
 - c) służby w jednostkach zmilitaryzowanych,
- 4) uzupełnianie Sił Zbrojnych poprzez korpus rezerwowy,
- 5) prowadzenie ewidencji wojskowej,
- 6) wykonywanie innych czynności w tym zakresie.

Art. 10. 1. Administrowanie rezerwami osobowymi, z wyjątkiem czynności określonych w art. 9 pkt 1 i 2, należy do Szefa Sztabu Generalnego.

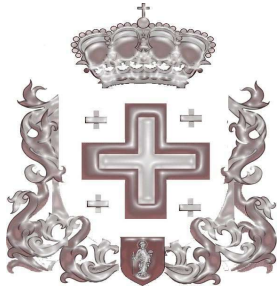
2. Terenowymi organami administracji wojskowej właściwymi w sprawach określonych w ust. 1 są szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych.

Art. 11. Instytucje państwowe, przedsiębiorcy i inne jednostki organizacyjne oraz organizacje społeczne są obowiązane do współdziałania z organami wojskowymi i właściwymi burmistrzami i bajlifami sprawującymi władzę administracji ogólnej i organami samorządu terytorialnego w zakresie administracji rezerw osobowych oraz do wykonywania związanych z tym czynności określonych w ustawie i przepisach wydanych na jej podstawie.

Art. 12. 1. Określenie zdolności poborowych do czynnej służby wojskowej należy do wojskowych komisji lekarskich.

2. W ramach czynności, o których mowa w ust. 1, poborowych poddaje się obowiązkowym badaniom lekarskim, a także, stosownie do potrzeb i według decyzji przewodniczącego komisji lekarskiej, badaniom specjalistycznym, w tym psychologicznym, oraz obserwacji szpitalnej.

3. Poborowy jest obowiązany przedstawić komisji lekarskiej posiadaną dokumentację medyczną, w tym wyniki badań specjalistycznych, przeprowadzonych w okresie dwunastu miesięcy przed dniem stawienia się do poboru.

KANAMATE ENA ZINTHE KINGDOM OF ZINTHE

4. Wojskowe komisje lekarskie powołują bajlifowie w porozumieniu z szefami prowincjalnych sztabów wojskowych.

5. Cesarska komisja lekarska sprawuje nadzór nad działalnością wymienionych w pkt 4. komisji lekarskich.

Rozdział 2 Stopnie wojskowe

Art. 13. 1. Ze względu na posiadany stopień wojskowy żołnierze są szeregowymi, podoficerami lub oficerami.

2. Stopniami wojskowymi są następujące stopnie, z zastrzeżeniem ust. 2a:

1) szeregowych:

- a) rekrut,
- b) strzelec,

2) podoficerów:

- a) kapral,
- b) sierżant,
- c) starszy sierżant,
- d) starszy sierżant sztabowy
- e) aspirant

3) oficerów:

a) młodszych:

- podporucznik,
- porucznik,
- nadporucznik,

b) starszych:

- kapitan,
- major,
- podpułkownik,
- pułkownik,

c) generałów:

- generał porucznik,
- generał major,
- generał pułkownik,
- generał armii

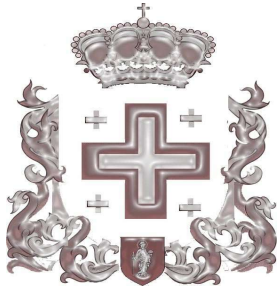
2a. W Marynarce Wojennej stopniami wojskowymi są odpowiednio stopnie:

1) szeregowych:

a) marynarz,

b) starszy marynarz, 2) podoficerów:

a) mat,

KANAMATE ENA ZINTHE KINGDOM OF ZINTHE

- b) starszy mat,
- c) bosman,
- d) starszy bosman,
- e) sternik aspirant 3) oficerów:

a) młodszych:

- podporucznik marynarki,
- porucznik marynarki,
- nadporucznik marynarki

b) starszych:

- kapitan marynarki,
- komandor podporucznik,
- komandor porucznik,
- komandor,

c) admirałów:

- wiceadmiral, - admirał floty, - admirał.

3. Najwyższym stopniem wojskowym jest stopień Generalissimusa, Cesarza Frydii.

4. Cesarz może ustalać również inne nazwy stopni wojskowych w poszczególnych rodzajach wojsk lub służb równoznaczne ze stopniami wymienionymi w ust. 2-2a oraz ustanawiać w drodze rozporządzenia nowe stopnie wojskowe.

Art. 14. 1. Stopnie wojskowe są dożywotnie.

2. Stopień wojskowy jest tytułem żołnierza.

3. Cesarz może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić inne tytuły wojskowe oraz określić zasady używania stopni i innych tytułów wojskowych, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych.

Art. 15. 1. Stopień szeregowego otrzymują bez szczególnego nadania osoby:

- 1) żołnierze podpisujący kontrakt wojskowy po raz pierwszy - z dniem stawienia się do służby,
- 2) żołnierze powołani do służby na zasadzie nadzwyczajnego poboru - z dniem zaliczenia do stanu osobowego jednostki wojskowej,

2. Nadanie wyższego stopnia wojskowego następuje w drodze mianowania.

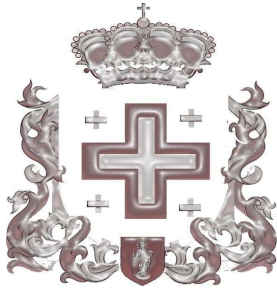
3. Na stopnie wojskowe szeregowych i podoficerów mianuje Cesarz lub organy wojskowe, którymi są: Szef Sztabu Generalnego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Szef Wojskowych Służb Wywiadowczych, Szef Główny Żandarmerii, oraz inni dowódcy jednostek wojskowych, co najmniej od szczebla pułku.

4. Na pierwszy stopień oficerski (podporucznika) oraz na stopnie oficerskie generałów i admirałów mianuje Cesarz. Wniosek na wymienione nominacje może również złożyć Szef Sztabu Generalnego.

5. Na pozostałe stopnie oficerskie mianuje Szef Sztabu Generalnego. Nominacje na starszych oficerów zatwierdza Cesarz.

6. Mianowania na wyższy stopień wojskowy nie można dokonać wobec osób skazanych za przestępstwo popełnione z winy umyślnej, z wyjątkiem przypadku, gdy w czasie wojny żołnierz zasłużył się męstwem na polu walki.

7. W razie śmierci żołnierza podczas służby wojskowej, mającej związek z tą służbą, za jego zasługi na rzecz obronności państwa, Szef Sztabu, a w przypadkach, o których mowa w ust. 4, Cesarz, może mianować pośmiertnie tego żołnierza na wyższy stopień wojskowy.

KANAMATE ENA ZINTHE KINGDOM OF ZINTHE

Art. 16. 1. Żołnierz traci stopień wojskowy w razie:

- 1) utraty obywatelstwa,
- 2) zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego pozbawienia praw publicznych albo degradacji,

Art. 17. 1. Żołnierz odzyskuje stopień wojskowy w razie uchylecia prawomocnego wyroku sądu, w którym został zastosowany środek karny pozbawienia praw publicznych albo degradacji lub obniżenia stopnia wojskowego.

2. W razie ponownego uzyskania obywatelstwa osoba pozbawiona stopnia wojskowego odzyskuje stopień szeregowego, chyba że organ uprawniony do mianowania uzna za wskazane przywrócić jej utracony wyższy stopień wojskowy. Przywrócenie stopnia wojskowego następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 18. 1. Za szczególne osiągnięcia w pracy lub zasługi dla Cesarstwa Frydyjskiego można żołnierzowi przywrócić stopień wojskowy.

2. Przywrócenie stopnia wojskowego w razie jego utraty wskutek zastosowania środka karnego pozbawienia praw publicznych nie może nastąpić przed upływem czasu, na który został zastosowany ten środek karny.

3. O przywróceniu stopnia wojskowego orzeka organ właściwy do mianowania na ten stopień. O przywrócenie stopnia podporucznika wnioskuje do Cesarza Szef Sztabu. Przywrócenie stopnia wojskowego następuje w drodze dekretu lub zarządzenia.

Dział III

Służba w obcym wojsku lub obcej organizacji wojskowej

Art. 19. Obywatel frydyjski może przyjąć służbę w obcym wojsku lub obcej organizacji wojskowej za zgodą szefa sztabu generalnego. Udzielenie zgody lub odmowa jej udzielenia następuje w drodze zarządzenia.

Art. 20. Zgody na służbę w obcym wojsku lub obcej organizacji wojskowej można udzielić, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) służba ta nie narusza interesów Cesarstwa Frydyjskiego,
- 2) służba nie jest zakazana przez prawo międzynarodowe,
- 3) służba nie wpłynie na zadania wykonywane przez Siły Zbrojne,

Art. 21. Udzielenie zgody na służbę w obcym wojsku lub obcej organizacji wojskowej nie rodzi odpowiedzialności organów Cesarstwa Frydyjskiego za następstwa podjęcia tej służby.

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 22. 1. W czasie obowiązywania stanu wojennego stosuje się w zakresie służby wojskowej, służby w obronie cywilnej i służby w jednostkach zmilitaryzowanych oraz świadczeń na rzecz obrony przepisy obowiązujące w czasie wojny, jeżeli Cesarz wprowadzając stan wojenny nie postanowi inaczej.

2. W czasie obowiązywania stanu wyjątkowego stosuje się w zakresie służby w jednostkach zmilitaryzowanych oraz w zakresie świadczeń na rzecz obrony przepisy obowiązujące w czasie wojny, jeżeli Cesarz, wprowadzając stan wyjątkowy nie postanowi inaczej.